

14

D E K R E T

z dnia 8 stycznia 1946 r.

o podatku dochodowym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Dział I.

Obowiązek podatkowy.

Art. 1. (1) Obowiązkowi podatkowemu podlegają osoby fizyczne, prawne oraz spadki wakujące (nieobjęte).

(2) Przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe podlegają obowiązkowi podatkowemu a mianowicie każde przedsiębiorstwo oddzielnie niezależnie od tego, czy ma odrębną osobowość prawną.

Art. 2. (1) Przedsiębiorstwa państwowe i związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządkiem państwowym lub związków samorządu terytorialnego, nie objęte planem gospodarczym Państwa (art. 34), a nadto spółdzielnie należące do związku rewizyjnego, podlegają opodatkowaniu według przepisów działu II.

(2) Objęte planem gospodarczym Państwa przedsiębiorstwa państwowe i związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządkiem państwowym lub związków samorządu terytorialnego podlegają opodatkowaniu według przepisów działu IV.

(3) Podatnicy, poza wymienionymi w ust. (1) i (2), podlegają opodatkowaniu według przepisów działu II od dochodu, a nadto według przepisów działu III.

(4) Upoważnia się Ministra Skarbu do pociągania od najbliższego roku podatkowego do obowiązku podatkowego według przepisów działu IV nieobjętych planem gospodarczym Państwa przedsiębiorstw państwowych i związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstw i majątków pozostających pod zarządkiem państwowym lub związków samorządu terytorialnego, jak również przedsiębiorstw o mieszanym kapitale: państwowym, spółdzielczym lub związków samorządu terytorialnego.

Art. 3. (1) Obowiązek podatkowy jest nieograniczony lub ograniczony.

(2) Nieograniczony obowiązek podatkowy obejmuje dochód ze wszystkich źródeł (art. 8) bez względu na miejsce ich położenia.

(3) Ograniczony obowiązek podatkowy obejmuje dochód ze źródeł wymienionych w ust. (5).

(4) Nieograniczonemu obowiązkowi podlegają:

- 1) osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu,
- 2) spadki wakujące (nieobjęte) po osobach wymienionych w punkcie poprzednim,
- 3) osoby prawne, których siedziba lub zarząd znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej,
- 4) nie objęte planem gospodarczym Państwa przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządkiem państwowym lub samorządowym.

5) Ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu podlegają:

- 1) osoby fizyczne, nie mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu, spadki wakujące (nieobjęte) po tych osobach fizycznych oraz osoby prawne, których ani siedziba ani zarząd nie znajdują się na obszarze Rzeczypospolitej, od dochodu, osiąganego na obszarze Rzeczypospolitej z następujących źródeł przychodów:
 - a) z nieruchomości oraz z wierzytelności zabezpieczonych na nieruchomościach,
 - b) z wykonywania świadczeń rzeczy lub usług, podlegających podatkowi obrotowemu,
 - c) z opłat za korzystanie z patentów na wynalazki, wynalazków specjalnych metod produkcji itp. (opłaty licencyjne);
- 2) osoby fizyczne przybyłe do Rzeczypospolitej na pobyt czasowy w rozmiarze i w warunkach przewidzianych w art. 14 ust. (4).

Art. 4. (1) Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą osiągnięcia przychodów ze źródeł wymienionych w art. 8 i w art. 3 ust. (5) pkt 1).

(2) Dla podatników wymienionych w art. 14 ust. (4) obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą osiągnięcia przychodów z czynności zarobkowych.

(3) Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego ustał przychód ze źródeł wymienionych w art. 8 i w art. 3 ust. (5) pkt 1).

(4) W razie śmierci podatnika podatek wymierza się na imię zmarłego podatnika od dochodu uzyskanego przed śmiercią.

Art. 5. Dochód osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych) wymienionych w art. 3 ust. (4) pkt 1) i 2) ze źródeł wyszczególnionych w art. 3 ust. (5) pkt 1), znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej, wyłącza się od opodatkowania, jeżeli będzie udowodnione, że podlegają one tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych dochodów ze źródeł położonych na obszarze Rzeczypospolitej.

Zwolnienia podmiotowe.

Art. 6. Od podatku dochodowego wolne są:

- 1) Skarb Państwa oraz instytucje i związki samorządowe z wyjątkiem przedsiębiorstw państwowych i samorządowych oraz przedsiębiorstw i majątków pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym,
- 2) przedsiębiorstwa państwowe i związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządem państwowym lub związków samorządu terytorialnego, jeżeli prowadzone są wyłącznie na potrzeby administracji państwowej albo związków samorządu terytorialnego,
- 3) przedsiębiorstwa państwowe, rozliczające się centralnie ze Skarbem Państwa w ramach budżetu państwowego i wyszczególnione w zarządzeniu Ministra Skarbu, ogłoszonym w Monitorze Polskim,
- 4) przedsiębiorstwa związków samorządu terytorialnego, rozliczające się centralnie ze związkiem samorządowym w ramach budżetu danego związku samorządu terytorialnego i wyszczególnione w zarządzeniu Ministra Skarbu wydanym w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej i ogłoszonym w Monitorze Polskim,
- 5) osoby uwierzytelnione przy Rządzie Rzeczypospolitej jako przedstawiciele dyplomatyczni lub konsularni państw obcych oraz przydzieleni im urzędnicy i osoby pozostające w ich służbie, jeżeli są cudzoziemcami, a także inne osoby, którym na podstawie układów międzynarodowych lub według zasad prawa międzynarodowego służy przywilej zwolnienia od podatku dochodowego — od dochodu osiąganego ze źródeł położonych za granicą,
- 6) osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe, wyznaniowe, opieki społecznej i dobroczynne; osoby te podlegają jednak obowiązkowi podatkowemu z tej części dochodu, którą uzyskały z przedsiębiorstw obliczonych na zysk,

- 7) związki zawodowe, których dochody osiągnięte z działalności statutowej obracane są w całości na cele przewidziane w statucie,
- 8) osoby, podlegające podatkowi gruntowemu, jeżeli obok gospodarstwa rolnego bądź wcale nie mają innych źródeł przychodów, wymienionych w art. 8, bądź też jeżeli dochód roczny z tych źródeł nie przekracza kwoty dochodu zwolnionej od podatku w myśl art. 14.

Dział II.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 7. (1) Przedmiotem opodatkowania jest dochód.

(2) Dochodem jest suma nadwyżek z poszczególnych źródeł przychodów po potrąceniu niedoborów z pozostałych źródeł (art. 8) z wyjątkiem niedoborów ze sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych (art. 8 ust. (2) pkt 6) i po odliczeniu wydatków szczególnych (art. 12).

(3) Za dochód osób podlegających ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu (art. 3 ust. (5) pkt 1) z wierzytelności, zabezpieczonych na nieruchomościach uważa się 65% przychodu z tych wierzytelności.

Art. 8. (1) Nadwyżką lub niedoborem ze źródła przychodów jest różnica między sumą przychodów z tego źródła (art. 9) a kosztami ich uzyskania (art. 10).

(2) Źródłami przychodów są:

- 1) gospodarstwa rolne, niezwolnione od podatku na podstawie art. 6 pkt 8),
- 2) inne nieruchomości,
- 3) przedsiębiorstwa,
- 4) zajęcia zawodowe i wszelkie inne zatrudnienia o celach zarobkowych z wyjątkiem wynagrodzeń za pracę,
- 5) kapitały pieniężne i prawa majątkowe,
- 6) sprzedaż przedmiotów i praw majątkowych,
- 7) inne źródła niewymienione w punktach poprzedzających.

(3) Nadwyżkę z gospodarstwa rolnego ustala się w stosunku do przychodu przyjętego za podstawę przy wymiarze podatku gruntowego na podstawie normy procentowej określonej rozporządzeniem Ministra Skarbu.

(4) Zasady szacowania różnicy cen sprzedaży i zakupu przedmiotów i praw majątkowych ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

Art. 9. (1) Przychodami są pieniądze lub wartości pieniężne rzeczywiście otrzymane z jednego ze źródeł przychodów określonych w art. 8 i w art. 3 ust. (5) pkt 1), jak również wartość użytkowa tych źródeł lub ich części, jeżeli są użytkowane przez podatnika lub członków jego rodziny w przypadku łącznego opodatkowania (art. 15).

2) U podatników, prowadzących księgi handlowe, należy się kierować zasadami księgowości, t.j. brać w rachubę również takie zaksięgowane przychody, które mają dopiero wpłynąć, oraz takie koszty, które zostały już zarachowane, chociaż ich jeszcze nie poniesiono, jeżeli odnoszą się do danego roku rachunkowego.

(3) Wartość pieniężną przychodów w naturze oblicza się według przeciętnych cen rynkowych z okresu opodatkowania w miejscu, w którym znajduje się źródło tych przychodów.

Art. 10. (1) Kosztami uzyskania przychodów z poszczególnego źródła są wszelkie koszty ponoszone w celu osiągnięcia, zachowania lub zabezpieczenia przychodów z wyjątkiem kosztów, wymienionych w art. 11. Są przeto również kosztami uzyskania:

- 1) prawidłowe coroczne odpisy na zużycie; co do terminowych praw majątkowych nabytych odpłatnie odpisy te powinny być obliczane w stosunku do wartości i czasu korzystania; wartość przedmiotów podlegających zużyciu należy przyjąć dla celów obliczenia wysokości odpisów na zużycie według norm ustalonych w tym celu przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzenia,
- 2) straty częściowe lub całkowite na przedmiotach majątkowych, służących do osiągnięcia, zachowania lub zabezpieczenia przychodów,
- 3) składki na rzecz związków zawodowych lub grup gospodarczych, do których podatnik należy,
- 4) odsetki od długów i oparte na szczególnych tytułach prawnych renty i trwałe ciężary,
- 5) podatki i inne daniny publiczne wraz z dodatkami za zwłokę z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych oraz składki ubezpieczeniowe, przypadające z danego źródła przychodów.

(2) Koszty uzyskania są potrącalne tylko w tym roku podatkowym, w którym zostały poniesione. Prowadzący księgi handlowe mogą jednak jednorazowo odpisać całkowitą wartość przedmiotów, których zwykły okres zużycia nie przekracza lat pięciu lub których koszt nabycia nie przekracza 5.000 zł. Odpisanie te mogą być dokonane wyłącznie w tym roku podatkowym, w którym przedmioty zostały nabyte.

Art. 11. Nie uważa się za koszty uzyskania przychodów:

- 1) wydatków na nabycie, powiększenie lub ulepszenie źródła przychodów; wydatki te jednak należy uwzględnić przy ustalaniu nadwyżki ze sprzedaży przedmiotów majątkowych, i to bez względu na czas ich poniesienia,

2) wydatków na umorzenie długów oraz kapitałów włożonych w źródło przychodów przez osoby z niego korzystające,

3) wydatków na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny, chyba że są stale zatrudnieni w gospodarstwie rolnym podatnika albo też w jego przedsiębiorstwie,

4) procentów od własnego kapitału włożonego przez podatnika w źródło przychodów,

5) kwot rozdzielonych przez osobę prawną między udziałowców i akcjonariuszów tytułem: a) udziału w zyskach lub dywidend, b) procentów i wynagrodzeń za udzielone pożyczki lub oddane do użytkowania wkłady niepieniężne, jeżeli te procenty i wynagrodzenia przekraczają normy, jakie będą w tym względzie określone w rozporządzeniu Ministra Skarbu,

6) kosztów uzyskania przychodów ze źródeł znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej lub za granicą, jeżeli dochody z tych źródeł w ogóle nie podlegają opodatkowaniu albo są zwolnione od podatku z mocy niniejszego dekretu lub przepisów szczególnych,

7) wydatków na podatek dochodowy, nadzwyczajny podatek od wzbogacenia wojennego, podatek od spadków i darowizn i innych podatków osobistych wraz z należnościami ubocznymi i kosztami egzekucyjnymi,

8) grzywien i kar pieniężnych wraz z należnościami ubocznymi i kosztami egzekucyjnymi,

9) nadwyżek kwot pensyj i wszelkiego rodzaju wynagrodzeń osób, które biorą udział w zarządzie przedsiębiorstwa bądź należą do składu rady nadzorczej, komitetu dyskontowego i komisji rewizyjnej lub działają z ich ramienia, bądź są upoważnione do samodzielnego prowadzenia przedsiębiorstwa, jak również innych pracowników umysłowych na stanowiskach kierowniczych ponad normy, które ustali rozporządzenie Ministra Skarbu z uwzględnieniem rodzaju i rozmiaru przedsiębiorstw, wysokości kapitału i obrotu,

10) ofiar wszelkiego rodzaju,

11) funduszy rezerwowych wszelkiego rodzaju z wyjątkiem wymienionych w art. 13 pkt 9) i 10).

Art. 12. (1) Wydatkami szczególnymi są:

- 1) oparte na tytułach prawnych renty i trwałe ciężary — jeżeli nie są kosztami uzyskania (art. 10) — z wyjątkiem świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania wolnych od podatku w myśl art. 13 pkt 2,

2) opłaty z tytułu ubezpieczenia osobowego podatnika i będących na jego utrzymaniu małżonka i dzieci do wysokości 3.000 zł rocznie za każdą ubezpieczoną osobę, jeżeli opłaty te zostały uiszczone polskim zakładom ubezpieczeniowym lub zagranicznym dopuszczonym do działalności na obszarze Rzeczypospolitej.

(2) Wydatków szczególnych nie odlicza się przy ustalaniu dochodu podatników, podlegających ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu (art. 3 ust. (5)).

Zwolnienia przedmiotowe.

Art. 13. Wolne od podatku są:

- 1) udziały w zyskach lub dywidendy (art. 11 pkt 5 lit. a), jeżeli są wypłacane przez osobę prawną, której siedziba lub zarząd znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej,
- 2) przychody na pokrycie kosztów utrzymania otrzymane od zamieszkałych na obszarze Rzeczypospolitej osób fizycznych,
- 3) wygrane loteryjne i losowe, z wyjątkiem wygranych uzyskanych na losy niesprzedane przez osoby trudniące się sprzedażą losów loteryjnych,
- 4) zapomogi z funduszy publicznych i zrzeszeń zawodowych na popieranie nauki, kultury i sztuki,
- 5) stypendia dla młodzieży kształcącej się w zakładach naukowych,
- 6) nadzwyczajne przychody w postaci spadków, legatów, darowizn i posagów,
- 7) kwoty otrzymane z tytułu ubezpieczenia na życie,
- 8) kwoty otrzymane z tytułu spłaty wierzytelności,
- 9) w zakładach ubezpieczeń przelewy na rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w zakresie potrzebnym dla świadczeń z umów ubezpieczeniowych aktualnych w dniu bilansowym,
- 10) u podatników, prowadzących księgi handlowe, zyski księgowo, powstające przez to, że podatnik uzyskał od wierzycieli całkowity lub częściowy opust z długów w celu uzdrowienia stosunków majątkowych, nadwyreżonych przez poniesione straty, oraz rezerwy przeznaczone na pokrycie należności, których nieściągalność została udowodniona lub uprawdopodobniona. Warunki, pod którymi wspomniane zyski i rezerwy są wolne od podatku, określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

Podstawa opodatkowania.

Art. 14. (1) Opodatkowaniu podlega dochód (art. 7) przekraczający 12.000 zł, a osiągnięty w ciągu roku podatkowego.

(2) Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy lub rachunkowy, w którym dochód został osiągnięty.

(3) Jeżeli okres rachunkowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, opodatkowaniu podlega dochód osiągnięty w okresie rachunkowym. Okres rachunkowy winien obejmować dwanaście miesięcy.

(4) U osób, które przybyły do Rzeczypospolitej na pobyt czasowy, z góry określony co do czasu trwania, nieprzekraczający jednak sześciu miesięcy, w celu wykonywania przedsiębiorstwa, zajęcia zawodowego lub jakiegokolwiek innego zatrudnienia zarobkowego, przyjmuje się za podstawę opodatkowania dochód osiągnięty w okresie wykonywania tych czynności i stosuje do niego stopę podatku odpowiadającą temu dochodowi, obliczonemu w stosunku rocznym. Jeżeli z góry przewiduje się pobyt dłuższy niż sześć miesięcy, osoby te podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu (art. 3 ust. (4)).

Art. 15. (1) Do dochodu małżonka dolicza się dochód drugiego małżonka sądownie nierozłączonego. Wymiaru dokonuje się w tym przypadku na imię męża.

(2) Dochody krewnych zstępnych dolicza się do dochodu krewnego wstępnego, jeżeli mu służy prawo pobierania pożytków ze źródeł przychodów tych zstępnych.

Art. 16. (1) Dochody z udziału w spółce jawnej, wspólnej własności, wspólnym posiadaniu lub wspólnym użytkowaniu opodatkowuje się osobno dla każdego uczestnika w stosunku do jego udziału. W braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że udziały są równe.

(2) Dochody komandytariusza i cichego spółnika uważa się za dochód z przedsiębiorstwa.

Art. 17. (1) Jeżeli podatnik, pozostający w bezpośrednim lub pośrednim związku gospodarczym z osobą, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą, tak układa bieg swych interesów, że dzięki temu związkowi uzależniającemu go od tej drugiej osoby lub będącemu szczególnie korzystnym dla osoby, mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą, wcale nie wykazuje dochodu albo też wykazuje dochód mniejszy od tego, jakiegoby należało oczekiwać, gdyby wspomniany związek nie istniał, wówczas dochód danego podatnika należy ustalić bez uwzględnienia obciążeń szczególnych, wynikających z powyższego związku.

(2) Jeżeli przewidziane w ust. (1) ustalenie kwoty dochodu na podstawie ksiąg handlowych natrafia na trudności, wówczas dochód będzie ustalony na podstawie innych dowodów.

(3) Przepisy dwu ustępów poprzedzających należy odpowiednio stosować również i wówczas, gdy podatnik wykorzystując swój związek gospodarczy z osobą, której przysługują szczególne ulgi w podatku dochodowym albo też, dokonując transakcji z innym podatnikiem na warunkach rażąco korzystniejszych i odbiegających od stoso-

wanych ogólnie norm w czasie i miejscu dokonywania transakcji, przerzuca całość lub część swego dochodu bądź na osobę korzystającą z ulg, bądź na innego podatnika i wskutek tego nie wykazuje dochodu w takiej wysokości, jakiej należałoby oczekiwać, gdyby wspomniany związek nie istniał lub gdyby wspomniana transakcja nie została zawarta.

Wysokość podatku.

Art. 18. (1) Podatek wymierza się według następującej skali:

Stopień dochodu	Kwota dochodu Z ł o t y c h		Stopa podatku %
	ponad	do	
1	12.000	18.000	1
2	18.000	24.000	1,5
3	24.000	30.000	2
4	30.000	36.000	2,5
5	36.000	42.000	3
6	42.000	48.000	4
7	48.000	54.000	5
8	54.000	60.000	6
9	60.000	70.000	7
10	70.000	80.000	8
11	80.000	90.000	9
12	90.000	100.000	10
13	100.000	110.000	11
14	110.000	120.000	12
15	120.000	130.000	13
16	130.000	140.000	15
17	140.000	160.000	17
18	160.000	180.000	19
19	180.000	200.000	21
20	200.000	240.000	23
21	240.000	280.000	25
22	280.000	320.000	27
23	320.000	360.000	29
24	360.000	400.000	31
25	400.000	450.000	33
26	450.000	500.000	35
27	500.000	550.000	37
28	550.000	600.000	39
29	600.000	700.000	41
30	700.000	800.000	43
31	800.000	900.000	45
32	900.000	1.000.000	47
33	1.000.000	1.200.000	50
34	1.200.000	1.400.000	53
35	1.400.000	1.600.000	56
36	1.600.000	1.800.000	59
37	1.800.000	2.000.000	62
38	2.000.000		65

(2) Podatek należy jednak wymierzać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało mniej niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

(3) Jeżeli po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostaje z dochodu ustalonego do wymiaru podatku mniej niż wynosi najwyższy dochód wolny od podatku, należy podatek wymierzyć tylko w wysokości nadwyżki dochodu ponad kwotę najwyższego dochodu wolnego od podatku.

Art. 19. (1) Spółdzielnie o znaczeniu ogólnogospodarczym, z wyjątkiem spółdzielni kredytowych, należące do związku rewizyjnego, opłacają podatek o 25% niższy od podatku przypadającego według skali z art. 18 jednak nie przekraczający 33 $\frac{1}{3}$ % dochodu. Wykaz tych spółdzielni ustala Minister Skarbu i ogłasza w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

(2) Instytucje kredytowe opłacają podatek w wysokości przypadającej według skali z art. 18, jednak nie przekraczający 50% dochodu.

Art. 20. Minister Skarbu może na poszczególne lata podatkowe obniżyć w drodze rozporządzeń stopę podatku ustaloną w art. 18 oraz podwyższać kwotę dochodu wolnego od opodatkowania.

Art. 21. (1) Jeżeli podatnik ma na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci, podatek obniża się o 25%, jeżeli ma więcej niż czworo dzieci podatek obniża się o 50%. Całkowite zwolnienie od podatku następuje wtenczas, jeżeli podatnik ma więcej niż 6-cioro dzieci na utrzymaniu.

(2) Zniżka, o której mowa w ust. (1), odnosi się tylko do tych podatników, których dochód nie przekracza 120.000 zł rocznie, z wyłączeniem podatników, o których mowa w art. 14 ust. (4).

(3) Za dzieci uważa się nieletnie dzieci ślubne, nieślubne, przysposobione i pasierbów do lat 18, jeżeli nie posiadają własnych źródeł dochodu.

(4) Ta sama zniżka przysługuje również na dzieci starsze, pobierające naukę lub odbywające praktykę zawodową, do ukończenia przez nie 24 roku życia, jeżeli nie posiadają własnych źródeł dochodu.

(5) Jeżeli podatnikiem jest kobieta, ulga, o której mowa w ustępach poprzedzających, następuje: w rozmiarze 25%, gdy ma na utrzymaniu więcej niż jedno dziecko, w rozmiarze 50%, gdy ma na utrzymaniu więcej niż troje dzieci. Całkowite zwolnienie następuje, gdy ma na utrzymaniu więcej niż czworo dzieci.

Art. 22. Podatek podwyższa się:

1) o 20% dla podatników w wieku ponad 18 lat, nieżonatych lub niezamężnych, nie mających na utrzymaniu dzieci i osiągających dochód ponad 60.000 zł rocznie,

2) o 10% dla podatników żonatych lub zamężnych od lat przeszło dwóch, lecz nie mających na utrzymaniu dzieci, jeżeli podatnicy ci osiągają dochód ponad 80.000 zł rocznie.

Art. 23. Nadzwyczajne okoliczności osłabiające zdolność płatniczą podatnika np. długotrwała choroba, nieszczęśliwy wypadek, śmierć pozostającego na utrzymaniu podatnika członka rodziny, koszty związane z urodzeniem dziecka itp. mogą być podstawą do zmniejszenia podatku i zaliczek na podatek. Władza skarbową (wymiarowa lub odwoławcza) na wniosek podatnika może w tym przypadku odliczyć z dochodu kwotę faktycznie z tego tytułu poniesionych wydatków, jeżeli uzna, że podatnik tej ulgi potrzebuje.

Płatność podatku.

Art. 24. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do wprowadzenia w drodze rozporządzenia obowiązku wpłacania zaliczek na podatek dochodowy dla wszystkich lub niektórych grup podatników. Rozporządzenie to określi sposób obliczania zaliczek i terminy ich płatności.

(2) Podatnicy, którzy w terminie składania zeznań podatkowych o dochodzie zeznania te złożyli, powinni w tymże terminie uiścić dalszą zaliczkę na podatek w wysokości różnicy pomiędzy kwotą podatku przypadającego od zeznanego dochodu, a sumą zaliczek należnych w myśl ust. (1); podatnicy, którzy jednak mimo ciążącego na nich obowiązku zeznań podatkowych nie złożyli, obowiązani są uiścić w tym terminie kwotę równą się podatkowi wymierzonemu za poprzedni rok podatkowy, również po potrąceniu zaliczek należnych w myśl ust. (1).

(3) Różnica pomiędzy kwotą podatku ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy, a kwotą przypadającą w myśl ust. (2) płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Art. 25. Upoważnia się Ministra Skarbu do zarządzenia poboru podatku dochodowego od niektórych grup podatników w formie ryczałtu bez ustalania kwoty dochodu w każdym poszczególnym przypadku. Rozporządzenie Ministra Skarbu ustali sposób zryczałtowania podatku oraz terminy płatności.

Dział III.

Art. 26. (1) Podatek dochodowy według przepisów działu niniejszego pobiera się od dochodu osiągniętego z przedsiębiorstw (art. 8 ust. (2) pkt 3), jeżeli ustalona według przepi-

sów działu II nadwyżka lub suma nadwyżek z tego źródła sprostowana w myśl art. 27 przekracza w stosunku rocznym 400.000 zł.

(2) Jeżeli księgami handlowymi przedsiębiorstw objęte są również i inne źródła przychodów, wyniki wykazane w księgach uważa się za uzyskane z przedsiębiorstw.

Art. 27. W celu ustalenia podstawy opodatkowania według przepisów działu niniejszego od wprowadzonej według przepisów działu II nadwyżki z przedsiębiorstw odlicza się:

1) ofiary na cele naukowe, kulturalne, oświatowe, sportowe, wyznaniowe, opieki społecznej, dobroczynne i ogólnej użyteczności,

2) podatek dochodowy obliczony według skali art. 18 od nadwyżki lub sumy nadwyżek z przedsiębiorstw.

Art. 28. (1) Podatek wymierza się według następującej skali:

20%	od pierwszych zaczętych	100.000	—	zł	ponad	400.000	—	zł
30%	„ „ „ „ „ „	100.000	—	„	„	400.000	—	„
40%	„ „ „ „ „ „	„	„	„	„	„	„	„
50%	„ „ „ „ „ „	„	„	„	„	„	„	„
60%	„ „ „ „ „ „	„	„	„	„	„	„	„
70%	„ „ „ „ „ „	„	„	„	„	„	„	„
80%	od reszty dochodu.							

(2) Podatek pobierany według przepisów działu niniejszego wraz z podatkiem przypadającym według przepisów działu II na nadwyżkę z przedsiębiorstw nie może przekroczyć 80% nadwyżki z przedsiębiorstw stanowiącej podstawę opodatkowania.

Art. 29. Podatek według przepisów działu niniejszego nie zostanie pobrany, a pobrany zostanie zwrócony, jeżeli podatnik przedstawi władzy skarbowej zaświadczenie właściwej władzy przemysłowej, że w roku podatkowym wykonał zalecenia wynikające z planu gospodarczego Państwa w szczególności zaś, że dokonał inwestycji zgodnych z planem gospodarczym Państwa.

Art. 30. (1) Podatek dochodowy według przepisów działu niniejszego płatny jest w terminie wyznaczonym do składania zeznań.

(2) Różnica pomiędzy kwotą podatku ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy a kwotą przypadającą do zapłaty w myśl ust. (1) płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Dział IV.

Art. 31. (1) Przedsiębiorstwa państwowe i związków samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorstwa i majątki pozostające pod zarządem państwowym lub związków samorządu terytorialnego niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną, jeżeli objęte są planem gospodarczym Państwa, opłacają podatek w wysokości określonej odrębnymi przepisami, które normują zasady podziału ich zysków.

(2) Podatek nie może być w każdym razie niższy niż:

a) 10% przy dochodzie rocznym przekraczającym 100.000 zł,

b) 1% do 10% przy dochodzie rocznym nie przekraczającym 100.000 zł, a to według skali art. 18 ust. (1).

Art. 32. Podatnicy, wymienieni w art. 31, obowiązani są do dnia 15 każdego miesiąca do uiszczania zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu.

Art. 33. Upoważnia się Ministra Skarbu do ustalenia w drodze rozporządzenia sposobu zbilansowania zysków, osiągniętych ze sprzedaży surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych, pochodzących z remanentów oszacowanych do bilansu otwarcia w 1945 r. po cenach niższych od rynkowych.

Art. 34. Minister Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania określa, które przedsiębiorstwa objęte zostały planem gospodarczym Państwa.

Art. 35. (1) Podatek dochodowy według przepisów działu niniejszego płatny jest w terminie wyznaczonym do składania zeznań.

(2) Różnica pomiędzy kwotą podatku ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy, a kwotą przypadającą do zapłaty według zeznania, po potrąceniu uiszczonych zaliczek miesięcznych (art. 32), płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Dział V.

Art. 36. (1) Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc wszelkie przepisy

w przedmiotach nim unormowanych, w szczególności:

1) przepisy art. 1—19, 21—40 i 46—48 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) wraz z późniejszymi zmianami;

2) dekret z dnia 14 stycznia 1945 r. o poborze 50% dodatku wojennego do państwowego podatku dochodowego (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 8);

3) przepisy ustaw szczególnych w częściach dotyczących podmiotowych zwolnień od podatku.

(2) Przepisy wymienione w ust. (1) stosuje się jednak do podatku dochodowego, przypadającego za czas do dnia 31 grudnia 1945 r.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu do zastosowania przepisów działu IV niniejszego dekretu do dochodów osiągniętych w roku podatkowym 1945 r. (art. 14 ust. (2) przez podatników, wymienionych w art. 2 ust. (2) i (4).

Art. 37. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 38. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:

Koństanty Dąbrowski